

פרק ט"ו

יחידה 29: מלחמת שאול בעמלק וחטא שאול (א' - ט')

49 סוף שמואל א' | פרק ט"ו

שפט י"ט, י': ג'ב את מלך קילוח נב' יושב אל גדריהם.
(תומם נג' ישראלי בירוק, חורצת הרים)

שפט י"ט, י"ב: ואֶת מַחְמָתֶךָ תִּתְהַנֵּן וְאֶת מִלְעָמָדֶךָ תִּתְהַנֵּן
שֶׁתְּמִימָנֶךָ תִּתְהַנֵּן וְאֶת מִלְעָמָדֶךָ תִּתְהַנֵּן
(תומם נג' ישראלי בירוק, חורצת הרים מושפע משלישי ומשערן)

ת' כ"ט: י' ו' י"ג: י' ו' י"ג: י' ו' י"ג:
ישע אֱלֹהִים הַזֶּה וְאֶת כָּל אֶתְנוֹתָנוֹ כָּל
...
(תומם נג' ישראלי בירוק, חורצת הרים מושפע משלישי ומשערן)

במדור י"ט, י"ט-י"ט: י' ו' י"ג: י' ו' י"ג:
זיהו אֶל כָּל אֶת בָּבָשׂ שֶׁבָּבָבָשׂ כָּל
...
(תומם נג' ישראלי בירוק, חורצת הרים מושפע משלישי ומשערן)

שאלות והבנתה: לעתם שישים אים מבצעים את שליחותם,
על י' שיחים יודיעים שמשימות השובבה, מה יכול לסייע להם
ליעשות את שליחותם למותר או לא?

5. על מי חמל (חס) שאול?

48 סוף שמואל א' | פרק ט"ו

פרק ט"ו

סוף י' היטוטים	עניל'	שואול'
מלחמות שאול	ה מואשנאל	אלול רוחך אחורי דוד
ונבלתת שאול וגאלתו	ט'ר-ה'ריה	יכ-ה'ריה
	כ-ה'ריה	א-ה'ריה

יחידה 29 - מלחמת שאול בעמלק וחטא שאול (א' - ט')

- מדוע החרל' שאול לא היה נשכח למשיחותו ואוthon?
ושעתה ישמע לקלל ה?
- מה הייתה שנותו של שאול במהלך המלחמה בעמלק?
- לקראת המלחמה בעמלק פק' שאול את העם. כמה היה מניינכם?
- לפניהם פטוקים שלידיהם בעבור, המתארים את היחס של גמלק
לשם ישיאו ואת היחס לתיו יוניב' (תקין) ליראאל.
כתבו במלים שלם מתחת לכל עם מה עשה לעם ישראל.

הקיי' (יתור ובינוי)	עמלק'

הקדמה

כהמשך לפרק י"ד המספר על מלחמותיו של שאול באוביי ישראל, פרקנו מספר על מלחמה בין ישראל לעמלק. אולם מלחמה זו אינה כל המלחמות שהיו עד כה ושיהיו בהמשך. על מנת להבין את עומק המאבק בין ישראל לעמלק, עלינו לחזור ליציאת מצרים.

עמלק - עמלק בניו משבטים נודדים כאשר עיקר מקום נודודיהם היה במדבר סיני, בפארן ובנגב המערבי. לעיתים הם עברו למדבר הגובל עם מוואב ועמוון. לאחר שעם ישראל יצא ממצרים ומיד לאחר קריית ים סוף, עוד לפני שהעם הצליח להתחאחד, בא עמלק ותקף את ישראל ללא כל סיבה. עמלק מייצג את שורש הרע בעולם, את השנאה העמוקה לישראל ולרעון האלוקי של תיקון העולם בחסד ואמת. ממשיל מלחמה זו אינה רק בין ישראל לעמלק אלא בין עמלק לקב'ה (דברים כ"ה, י"ז - י"ט), וכפי שאמרו חכמיינו⁵⁶ שאין כסאו של הקב'ה שלם עד שימחהשמו של עמלק. אם כן, מבינים אנו עד כמה חשובה המלחמה בעמלק באופן מלא לא השארת שריד ופליט.

מצות מחיה עמלק כתובה כאן, כיון שמצווה זו יכולה להתקיים רק לאחר שנכנסו לארץ ישראל והמליכו עליהם מלך.

עיסוק בתכנים המרכזים

א. מודיעו מה שאל להציג את שבט הקיני היושב בתוך עמלק?

ב. מודיעו שאל מותיר את אג'ג בחיים?

אפשרויות לمعנה ולדין

ה' מצווה את שאל להזכיר את עמלק, לשורף את כל רכשו ולא לנקח שום שבי ושלל.⁵⁷ לפני תחילת המלחמה אנו פוגשים את הקיני. הקיני הוא שבט שמקורו במדין, והוא ליווה את ישראל במסעו במדבר עם יציאתו מצרים. המנהג של שבט זה היה יתרו חותן משה. הקיני התנהל בקרב ישראל וח'ב בשלום עם ישראל. חלק ממננו ישב בקרבתם של העמלקים, ועלול היה להיפגע במהלך המלחמה בין ישראל לעמלק. לכן שאל מייעץ לו לסרור מאזור הקרבות למקום בטוח.

יתכן שפסוקים אלו בתרור הפרשיה של מלחמה בעמלק, באים למדנו שאין מטרתו של עם ישראל להכרית את כל הגויים, כמו שמצוים על הכרתת עמלק, אלא יש להתייחס אליהם בכבוד ואף להשפיע עליהם שפע ברכה והצלחה כמו שנוהג שאל בשבט הקיני.

שאל מזרז לקיים את דבר ה', ומדריכים עד האзор בו נמצא עמלק כדי לעורר עמו מלחמה. המלחמה מתפרשת על שטח עצום מגבולה הדורמי של ארץ ישראל ועד ארץ מצרים.

עד כאן נראה שדברים מתחנלים כמתוכנן, אך מכאן ואילך השתבשו התכניות. שאל והעם חומלים על אג'ג מלך עמלק ועל כמה בעלי חיים משובחים.

מודיע שאל מותיר את אג'ג בחיים? ייתכן ששאול רצה להשפילו בכך שהוא מותיר בחיים אך ללא תפקיד ומשמעות.

המסרים העולים מן היחידה

1. **אסור לרוחם על אצרים** - שאל והעם מרוחמים על אג'ג שהוא מלך אכזר ורשע.
2. **הכרת הטוב** - שאל זוכר את החסד שעשה יתרו עם ישראל בזמן הליכתם במדבר, ולכן הוא מציג את הקיני מפגיעה בזמן המלחמה בעמלק.
3. **זריזות** - מיד לאחר הצעוי עלי המלחמה, שאל מזרז לגייס את העם ולצאת למלחמה.

הצעות להמחשה ולהרחבה

ניתן לקרוא לפני התלמידים את הפסוקים העוסקים במלחמה בעמלק בספר שמוט י"ז, ח' – ט"ז, ובספר דברים כ"ה, י"ז – י"ט.

57 בדומה למלחמות ישראל ביריחו עם הכנסיה לארץ, מלחמה שלקיחת השול נאסורה בה כדי לבטא מלחמה רוחנית, מלחמת קודש, שאין בה מקום לרוח כלכלי.

חידה 30: תוכחת שמואל ודברי ה' לשאול (ו' - כ"ד)

ספר שמואל א' | פרק ט"ו | 50

חידה 30 – תוכחת שמואל ודברי ה' לשאול (ו' – כ"ד)

6. מדוע ניחם ה' עליך שמהלך את שאול?

7. כתבו את המילים המיידות על זריזותו של שמואל, כמוה בזאת שיש בא:

שאלה העמיקה:

א. ספרו כמה פעמיים מופיעות מילים מההושוט ש.מ.ע. בפסוקים י"ד-כ'.

ב. מדוע לדעתכם מילה זו חזרה פעמייםaca כה הרבה?

מה בא הדבר למדונן?

8. השלימו ביטוון את הדוח-שיין בין שמואל לשאול:

קומו את דבריה (פסוק יג)

שאול

שמואל (פסוק י"ג)

(פסוק ט"ו)

אומר לך מה שאמר לי ה' הילאה לא אמר אליך.
(פסוקים י"ז-ט')

1

אבל טਮני בקהל ה'
(פסוקים כ'-כ"א)

שאול

שמואל (פסוקים כ"ב-כ"ג)

חטאתי, אבל!

שאול

קדמה

מלך כמניג - אחת הדרישות החשובות ביותר ממלך היא יכולת להניג את העם. מלך אסור להיגר אחריו רצונות העם. אף על פי שהמלך חייב להיות קשור להלכי הרוח של העם, הוא חייב להוביל את העם ולא להימשר אחריו.

על המניג להיות דוגמה אישית ביכולת לאזן בין רגש לשכל, יכולת לשקל בצורה נcona שיקולים שכלתניים אל מול שיקולים ורגשים בעת קבלת החלטות. אם האיזון מופר, יורדת יכולת לקבל החלטות נcona ושקולות.

עיסוק בתכנים המרכזיים

- מתוך עיון בפסוקים, חשבו מה הם טענותיו של שמואל כלפי שאול?
- כמה פעמים במהלך הפרק כתוב השורש שם"ע? מה לדעתכם משמעות הדבר?
- כבר בפרק י"ג הודיע שמואל שמלכות שאל לא תקום. מדוע רק עתה שאל מנסה לערער ולשנות את ההודעה שמלכותו לא תתקיים?

אפשרות למענה ולדין

אי שמיעה לדברי ה', חרצה את גורלה של מלכות שאול. הפסוקים מתארים את גודל צערו של שמואל על מה שאירע לשאול. שמואל משוכם בבוקר כדי לבשר לו את דבר ה' על הדחתו מכס מלכות ישראל, והוא מוכיח את שאול לאורך כל השיחה ביניהם. הוכחה זו באה אהבה לשאול, אך אהבה זו אינה סותרת את אמרית האמת לפני שאל.

טענתו המרכזית של שאול הייתה שהוא אישית שמע בקול ה' והקים את דברו, אך העם הוא שוחמל על אג עעל הצאן ולו לא נותרה ברירה אלא לשמע בקול העם. שאל מאשים את העם.

שמעאל אינו מקבל את טענותיו של שאל:

1. היזי הוא לשמע בקול ה' ולא בקול העם. מלכות ישראל אינה ככל הגויים ולכן מלך ישראל חייב לילכת בדרכיו ולשמר את מצוותיו. כדי שמלך ישראל לא יילך בדרכי הגויים עליו לדבוק בנביה המורה לו את דבר ה'.

השורש שם"ע חוזר לאורך כל הפרק שמוונה פעמים, כדי להדגיש את חשיבות הדבר.

2. חוסר יכולת השליטה של שאול בעם. במקום ששאל ינiggת העם, העם מנהיג את שאל.⁵⁸ ניתן להוסיף שייתכן ששאל נаг בתמיות וחשב באמת שהוא הקים את דבר ה'. אך טעותו הייתה שגם כאשר הנביה מוכיח אותו, שאל מסרב להכיר בטעותו ומנסה לתרץ את מעשיו.

על כל פנים, חטא זה של שאל היה החטא החמור שבגללו נקרעה מלכותו ממנו ונתנה לרעהו הטוב ממנו. ראוי לציין שכבר בפרק י"ג פסוקים י"ג - י"ד הודיע שמעאל של מלכות שאל לא תקום. אם כן מדוע רק עתה שאל נסער מההודעה של מלכותו לא תתקיים? הרד"ק תירץ בשני אופנים:

1. החטא הראשון נמחל בזכות תשובה ומעשיים טובים ורक כיון שחזר על חטאו, נקרעה מלכותו ממנו באופן שאינו ניתן לחזרה.
2. בחטא הראשון נאמר ש'מלךך לא תקום' ככלומר שלא תתקיים לו ولבניו אחריו, אבל אפשר ששאל יאריך ימים במלכותו, אך לאחר החטא השני הוא לא יאריך ימים על מלכותו.

המסרים העיקריים מן היחידה

1. **הכרת החטא** - שאל מנסה להתחמק מהכרה בחטאו ומתרץ את טעותו באופנים שונים.
2. **מנהיגות** - המנהיגות חייבת להוביל את העם, ולא לילכת אחרים.

58 בספר 'מה בין שאל לדוד' (עמ' 240) נכתב שחטאו של שאל נגרם מחוסר האמונה בעצמו שהוא זה שיכול לסייע את כל המלחמה בעמלק.

הצעות להמחשה ולהרחבה

- לפתח דיון על חזרה בתשובה. מה מקשה علينا להכיר במעשים לא טובים שעשינו? כיצד ביכולתנו להתגבר על קשיים אלו? האם אחד מהתלמידים יכול לשתף אותנו במקרה שהוא הכיר בחטאו ותיקן את דרכיו?
- לספר על מנהיג (מהארץ או מהעולם) שאף על פי שעמדו בפניו בעיות כבדות משקל הוא הצליח להוביל את העם, כגון בשעת מלחמה, רעידות אדמה ועוד'.

יחידה 31: הودאת שאל וסופה של אג (כ"ה - ל"ה)

52

ספר שמואל א' פסק ט'ו

אצל שמואל נאמרו: "ישיפך שמואל את אגג לאפי ה בבלג".
נזה לפלד וכיך? (הינו זו דברי שמואל: "חכחך לה בעלות בחבוקים כשלפען בקהל ה")

15. מדוע לא חסיך שמואל ליראות את שאל?

שאלת הבנויה: מפרינו לדבון שישוט פקידי שבדם לנרגיג אסור לשטוען לקול
הציבור או זה מה נהוג על המנהיג ליכת לעיל פי האמת המורה את דרכו בהונגת
הציבור. תונבל בחר לאראו מונעתות החוליות. נסוי לחייעו לעיל (לפי מה שלמדתם בפרקנו)
מתי ליטמען בקהל הציבור ומי לא להקשיב לו.

51

ספר שמואל א' פסק ט'ו

שאלות: פסוק לט'ו
שימור מושבם
1. עיר נכללה;
2. מוגדרת טלית;
ובהתאם:
"פוק" (שם גז' חוץ);
"פוק" (שם נס' טלית);
בקון;

שאלת אהבה: במה שונה הנגינה אותה אמר שמואל לשאל
פרקנו מוגירה עלייה לדוד בפרק יג? עיין בדרכו הרודיק
המבאים לפיכם וכותב אותה תשובהו.

"אפשר שהחטא הראה רוחה מוחלט נגיד תשבוב ומושמע סובין, וכן ששורה בחטא
בחשא הראשון אשר לו ממלוכון לא צוקה... אבל אפשר כי רוח יראץ מיט...
ארכ' ט' ג' ואילך ארך במלוכון".

11. הסבירו את המילים "זום נצעץ ישראלא לא ישקר ולא ניחומ...". (עיין במצודת דוד)

12. (פסוקים ל-ל"א) כתבו את המילים המוכחות כי שאל הדוה בחתואו ויתשובתו
תקבילה (בג� היל).

13. בדרכו אל הדמות אמר אבג' במאית דעתית שקובבה על מירוחת המות...
כתבו את דבריו בלשונו הרטוב... – – – .

14. על שאל אגמור מספר פעמים שהוא ורזה "ליבור לה", וכן "ואשתותה לה".

קדמה

הכרת החטא- השלב הראשוני של מהלך החזירה בתשובה הוא הכרת החטא. LOLא שלב זה שאדם מכיר
ומודה בטעות שלו, אין הוא יכול להגיע לשלבים המתקדמים יותר: עזיבת החטא, חרותה על החטא וידוי
על החטא.

עיסוק בתחום המרכזים

- א. מה לדעתכם, מסמלת קריעת כנף המועל?
- ב. מה גרם לשמואל בסופה של דבר להסכים לבוא עם שאל ולהשתחוות לה' לעניין כל ישראל?

אפשרויות לمعנה ולדיוון

רק לאחר תוכחה מרובה, שאל מבין שככל טענותיו לא יועילו, ומודה שעבר על דברי ה'. אך מאחר שהודאה
זו הגיעה מאוחר מדי אי אפשר להזכיר את הגלגל האחורינית, "נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא
להנחם" (פסוק כ"ט). מלכות שאל תילך ממנו ותועבר לאדם אחר טוב ממנו.

כאשר שמואל עומד ליכת לדרכו שאל אוחז בכנף מעילו והיא נקרעת. חז"ל⁵⁹ נחלקו בשאלת של מי היה

המעיל שנקרע, האם המעל היה של שואול או של שמואל. מסתבר שהמעיל היה של שמואל וזה מראה עד כמה היה שמואל שרווי בINU עקב כשלון שואול. התיאור הציורי זהה מבטא בעוצמה את קריית המלכות מידי שואול והעברתו לאדם אחר.

יחד עם זאת, שמואל בסופו של דבר מסכים לлечט עם שואול ולהשתחוות לה' מול כל עם ישראל. בתחילת סירב שמואל לлечט שואול, ומדוע הסכים עכשו? מסתבר ששμואל לא רצה לפרסם את קריית המלכות משאול ולכן כדי שהדבר לא יתפרסם, הילך עמו שמואל.⁶⁰

שמעאל מסיים את המלחמה ששאל לא סיים, והוארג את אגג. הפרשנים נחלקו מה הייתה תגובת אגג כשראה את שואול. מחלוקתם נסובה סביב פירוש המילה 'معدנות', נבייא שני פירושים:

1. אגג הילך בתענווג ובגאווה אף שהוא בדרך למיתתו.
2. היה קשור בשלשלאות ברזל, כפי שכותב באיוב (ל"ח, ל"א) 'התקשר מעדות כימה'.

המסרים העולים מן היחידה

1. **'כי לא אדם הוא להנחות'** - דרכי ה' גבהו מדרכי בני אדם. בני אדם מושפעים מסיבות חיצונית, אך אין זו דרכו של הקב"ה.
2. **הודאה באמת** - לאחר זמן רב שואול מודה בחטאונו, אך הودאה זו באה מאוחר מדי.

הצעות להמחשה ולהרחבה

ניתן לספר סיפור על אדם שתקופה ארוכה לא רצה להודות בטעוותו, אך בסופו של דבר הודה בטעוותו (אפשר לקחת מתוך ספרי חז"ל, ספרים כללים, גזירות עיתונים ועוד).